

Urszula Dudziak w 1973 wyjechała do Nowego Jorku, potem występowała z M. Urbaniakiem oraz solo (jako One Woman Show z użyciem aparatury elektronicznej) niemal w całej Ameryce i Kanadzie, m. in. podczas Newport Jazz Festival i w Carnegie Hall. "Los Angeles Times" mianował ją Śpiewaczką Roku w 1979. Nagrała około 50 płyt, dzieliła estradę z takimi artystami, jak: Bobby McFerrin, Herbie Hancock, Dizzy Gillespie, Clark Terry, Ron Carter, Wynton i Branford Marsalis, Gil Evans, Sting, Lionel Hampton. Wspomniany wyżej album Newborn Light nagrany z Adamem Makowiczem dla amerykańskiej firmy płytowej Columbia otrzymał w prestiżowym amerykańskim magazynie "Down Beat" maksymalną ocenę pięciu gwiazdek. W 1981 związała się z grupą Vocal Summit. Również w latach 80. współpracowała z G. Evansem oraz A. Sheppem. Uczestniczyła w wielu imprezach muzycznych, w tym w prestiżowych festiwalach jazzowych, na wszystkich kontynentach. W repertuarze ma m.in. autobiograficzny program muzyczny Future Talk (przygotowany wraz z Jerzym Kosińskim), a także spektakl The Nature Is Leaving Us, którego U. Dudziak jest kompozytorem. Do Polski przyjechała po wieloletnim pobycie za granicą w roku 1985. Wystąpiła wtedy w duecie z Bobbym McFerrinem na MFMJ Jazz Jamboree w Warszawie. Od tej pory pojawia się w Polsce często. Dużo koncertuje, występuje na festiwalach jazzowych, przyjmuje zaproszenia do programów telewizyjnych (między innymi Wieczór z Jagielskim, Rozmowy w toku, Szymon Majewski Show 2008). Współpracuje też z Grażyną Auguścik, z którą koncertuje w Polsce i w Stanach Zjednoczonych. Jej piosenka Papaya z 1976 stała się w 2007 hitem wszystkich list przebojów w Azji i Ameryce Łacińskiej, gdzie dodano do niej charakterystyczny taniec Papaya Dance.